

triplex difficile rumpitur. Funiculus quo a terra trahimur ad celum est fides spes caritas &c. et clauditur: ad sedes sidereas transferuntur. Ad quas nos perducatur Deus Amen. Rarissimus certe est, et praeter *Spizelium* a solo *Laur. Pignon* memoratus, qui Autorem *Lombardum* vocat, et cui nec *Mazzuchellius*, neque ipsi *Bibliothecarii Ord. T. I. p. 681.* quidquam addere potuerunt. Ante Saeculum XV. scripsisse vel Codex noster loquitur.

IX. fol. 109. Incipit *Quadrupartita*. Quid hoc? Apologorum *Moralium Libri IV.* quos olim e *Codice Corviniano Viennae 1630.* editos nimium facile *Cyrillo* cuidam adtribuit *Balt. Corderius* e Graeco versos ratur, et nos non semel et hoc, et superiore *Vol.* retulimus. Textus hic integer est, sed dictio frequenter variat. Praefatio orditur: *Secundum Aristotelis sententiam in probleumatibus suis. Quoniam quid in exemplis addiscendo gaudeant omnes, in disciplinis moralibus hoc tamen amplius placet &c.* Cum de Autore nihil dum certi habeamus, advertit me tamen *L. III. Apologus 23.* nobis fol. 140. p. 2. edit. *Corder.* p. 265. qui incipit: *Semper inundanti Danubio sic locutum est aequor.* et finit: *Quibus dictis magis Danubius redundavit.* Quid non *Rhenus, Tiberis, Rhodanus &c.* nisi quod *Danubii* ripas adcoluit Autor?

CCCCXVI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 51 XII. Folior. 66. f. min. eleganter exaratus, coloribus distinctus, et Bibliothecae a. 1721. oblatus a *Thoma M. Alfano O. P.* de quo *Mazzuchellius Scritt. d'Italia Vol. I. P. 1.* continet sequentia: I. Incipit. *Cur Deus Homo. Liber Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi.* Initium: *Sepe et studiosissime a multis rogatus sum &c.* Absque Librorum aut Capitem indicatione nobis decurrit; Pars tamen altera: *Rationalem naturam a Deo factam esse &c.* unciali litera distinguitur. Lectio contenta cum edit. *Paris. 1721. p. 74.* f. raro ab ea dissentit. C. 1. pro *sufficere debeat* Codex habet *sufficere credebatur.* Clausula miniata: *Explicit liber cur deus homo.*

II. fol. 37. p. 2. Incipiunt sententiae quorundam philosophorum. Sumendum amplissime. Initium enim a *Cicerone: Nullae sunt occultiores insidiae, quam haec quae latent in simulatione officii.* Sequuntur Graeci, corruptis etiam nominibus, ut *Menefranes, Vias peregrinus,* pro *Menecrate* et *Biante Prieneo.* Praecepta *Pythagorica: Stateram ne transilias* (*Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνω*) addita expositione: *id est, ne pretergrediaris iusticiam &c.* nobis inscripta sunt *Enigmata aristotelis,* fortasse, quia hic ea quondam exposuit. Deinceps *Seneca* magnam facit paginam, non tantum promiscuis sententiis, sed etiam ad capita revocatis, puta: *de continentia, prudentia, magnanimi-*

nimitate, iusticia, temperancia. Succedunt Salomon, Ambrosius, Jeronimus, Augustinus, Johannes Chrysoft. Isidorus, e quo multae notiones rerum naturalium, uti et e Solino, qui tamen interceptus est a praecedentibus fol. 58. Commercio illo subpositio epistolari Senecae et Pauli, quod post alios habes in Fabricii Cod. Apocr. N. T. P. II. p. 892. ubi noto, Epistolam ultimam perperam praeferre numerum XIII. pro XIV. cui mendo filius Cl. Vir in Biblioth. sua Eccl. p. 66. n. r.) scripsit Epistolas tantum extare numero tredecim. In Solino, quem dixi, abrumptur praeclara haec *Αυτολογία*, in qua fortasse non deerunt, quae ad perficiendum praecipue Isidori et Solini textum conferre possint.

Adligatum est Codici 1) folium chartac. Sec. XIV. inscriptum: *Qualiter accedendum sit ad domini corporis et sanguinis mirabile Sacramentum. Cap. XL. et incipiens: Confessiones autem dari diligenter precipimus maxime de commotionibus animi antequam ad missam eatur, ne forte quis accedat indignus ad altare &c.* Finit nervosa adhortatio e synodalibus quibusdam Canonibus, aut Capitulis evulsa: *Quidquid dixeris pecuniarum vertitur causa* — —. 2) adhaerent membranae tres Sec. XIII. inscriptae: *Excepta de primo libro Seneca de beneficijs.* Pervadunt etiam Libros reliquos.

CCCCXVII.

Codex membraneus lat. Sec. R 3340 XIV. Folior. nunc 167. 24. priori parte crassiuscule, posteriori tenuiter, utrobique nitide exaratus, et coloribus illustratus continet I. *Anselmi* Archiep. *Cantuar.* Dialogum II. *Libris* distinctum, et inscriptum: *Cur Deus Homo.* Multatus est in hoc Exemplo Capitibus VI. primis et dimidio ita, ut nunc fit initium a verbis: *sapientia sua, qua etiam mala bene ordinat, permittente &c.* Librum II. praeit Elenchus Capitum, qualis etiam fuerit ante I. et hic Elenchus in Edit. *Gerberonii Paris. 1721. f.* titulorum vicem agit. Textus cum hac editione collatus mendis non caret.

II. fol. 87. *Incipit prologus in librum de documentis antiquorum editus a fratre Bartolomeo de pisis ordinis predicatorum.* Dicam plura de hac Compilatione inferius, ubi Versionem ejus *Italicam* adferam. Hic duobus praemunitur *Indicibus*, primo alphabetico, altero materiei juxta XL. *Distinctiones* procedente. Prologus infit: *Sapientiam sanctorum exquiret sapiens. Eccl. 39. 1. Quoniam, ut ait Cassiodorus, humamus sensus &c.* Opus vero ipsum: *De corporis pulcritudine C. I. Corporalis itaque pulcritudo uana utique est. Prouerb. ult. Fallax gratia et uana est pulcritudo.* In hunc sensum adfertur deinceps *Hieronymus, Gregorius, L. I. Reg. c. 16. Seneca, Boethius, Juvenalis, Ovidius, Secundus Philof. Petronius, eademque ratione*